

2009 ஆம் ஆண்டு, ஜனவரி மாதம் 20 ஆந் திகதி

ஜனாதிபதி ஓபாமாவின் தொடக்க உரை

“பீதிக்குப் பதிலாக நம்பிக்கையைத் தெரிவு செய்திருப்பதாலேயே, இன்று, நாம், இங்கு கூடியிருக்கின்றோம்” என்கிறார் ஜனாதிபதி.

ஜனாதிபதி பராக் ஓபாமாவின் கருத்துரைகள்

தொடக்க உரை

2009 ஆம் ஆண்டு, ஜனவரி மாதம் 20 ஆந் திகதி, செவ்வாய்க்கிழமை

வொஷிங்டன் டி.ஸி

எனது சக குடிமக்களே,

நமது மூதாதையர்கள் செய்த தியாகங்களை மனத்திருத்தி, என் மீது நீங்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கைக்கு உங்களுக்கு நன்றி செலுத்தி, நாம் எதிர்நோக்கும் பணியினால் உந்தப்பட்டு, தாழ்மையுடன் இன்று நான் உங்கள் முன்னிலையில் நிற்கின்றேன். நமது நாட்டிற்கு, ஜனாதிபதி புஷ் ஆற்றியுள்ள சேவைக்கும், இந்நிலைமாறு காலம் முழுவதிலும் காட்டிய பெருந்தன்மைக்கும், அவர் வழங்கியுள்ள ஒத்துழைப்பிற்கும் நான் அவருக்கு நன்றி செலுத்துகின்றேன்.

இதுவரை, நாற்பத்து நான்கு அமெரிக்கர்கள், ஜனாதிபதிக்கான சத்தியப்பிரமாணஞ் செய்துள்ளார்கள். செல்வச் செழிப்பின் எழுச்சிகளின் போதும், அமைதிமிக்க சமாதானத்தின் போதும், விஷயங்கள் பேசப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், ஒன்றுதிரளும் முகிற்கூட்டங்களுக்கிடையிலும் சீறி எழுகின்ற புயற்காற்றுக்களுக்கிடையிலுமே பெரும்பாலும் சத்தியப்பிரமாணம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. வெறுமனே, உயர் பதவிகளை வகிப்போரின் திறமைகளினால் அல்லது தூர நோக்கினால் மட்டுமன்றி, மக்களாகிய நாம், நமது மூதாதையர்களின் இலட்சியங்களில் விசுவாசமுள்ளவர்களாகவும், நமது தாபக ஆவணங்கள் தொடர்பாக, உண்மையுள்ளவர்களாகவும் இருந்து வருவதனாலேயே, இத்தருணங்களில் எல்லாம் அமெரிக்கா வீறுநடைபோட்டு வந்துள்ளது.

அமெரிக்கா இவ்வாறே இருந்து வந்துள்ளது. அமெரிக்கர்களின் தற்போதைய பரம்பரையும் இவ்வாறே இருக்க வேண்டும்.

நாம் நெருக்கடியின் மத்தியில் வாழ்கின்றோம் என்பது, இப்பொழுது நன்கு விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. வன்முறையையும், வெறுப்பையும் உள்ளடக்கிய மிகப்பரந்த வலையமைப்பொன்றுக்கெதிராக, நம் நாடு போரிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. ஒரு சிலருடைய போராசை, பொறுப்பின்மை என்பவற்றின் விளைவாக மட்டுமன்றி, கடினமான தெரிவுகளைச் செய்வதில் கூட்டாக நாம் தவறியுள்ளமையினாலும், புதியதொரு சகாப்தத்தை நோக்கி நாட்டை ஆயத்தப்படுத்துவதில் நாம் தவறியுள்ளமையினாலும், நம் பொருளாதாரம் மிக மோசமாகப் பலவீனப்பட்டுள்ளது. இல்லங்கள் இழக்கப்பட்டுள்ளன, தொழில்கள் துறக்கப்பட்டுள்ளன, வணிக

நிறுவனங்கள் முடப்பட்டுள்ளன. நமது சுகாதார தேவைகள், செலவுமிக்கதாக இருக்கின்றது. நமது பாடசாலைகளில் மிகப்பலர் சித்தியெய்தாதிருக்கின்றார்கள். நாம் சக்தியை (எரிபொருள்) பயன்படுத்தும் விதம், நமது எதிரிகளைப் பலப்படுத்தி, பூமி என்னும் நமது கோளை அச்சுறுத்துகின்றதென்பதற்கான சான்றுகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரிக்கின்றன.

தரவுகளுக்கும், புள்ளிவிபரங்களுக்கும் அமைய நோக்கினால், இவை நெருக்கடிகளின் நிலைக்காட்டிகளாகும். நாடு முழுவதிலும் நம்பிக்கை வலுவிழந்து போயுள்ளமை, அளப்பதற்குக் கடினமான, ஆனால், ஆழமுள்ள ஒரு வி'யமாகும். அதாவது, அமெரிக்கா நலிவுறுவது தவிர்க்க முடியாததொன்று என்ற இடையறாத பயமும், அடுத்துவரும் தலைமுறை தனது பார்வையைத் தாழ்த்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற பயமும்.

நாம் எதிர்நோக்கும் அறைகூவல்கள் யதார்த்தமானவை என்பதை, நான், இன்று உங்களுக்குக் கூறுகின்றேன். அவை, பாரதூரமானவை. அவற்றின் எண்ணிக்கையும் அதிகம். அவற்றை இலகுவாகத் தீர்க்கவோ. குறுகியகால எல்லைக்கும் தீர்த்து வைக்கவோ முடியாது. ஆனால், அமெரிக்கா இவற்றைத் தீர்த்து வைக்கும் என்பதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்.

பீதிக்குப் பதிலாக, நம்பிக்கையையும், மோதல், உடன்பாடினமை என்பவற்றிற்குப் பதிலாக, நோக்கத்தில் ஒற்றுமையையும் தெரிவு செய்திருப்பதாலேயே, இன்று நாம், இங்கு கூடியிருக்கின்றோம்.

நமது அரசியலை மிக நீண்ட காலமாகத் திக்குமுக்காடச் செய்துள்ள சிறு மனக்குறைகளுக்கும், பொய்யான வாக்குறுதிகளுக்கும், எதிர்க்குற்றச்சாட்டுக்களுக்கும் சிதைந்துபோன நம்பிக்கைகளின் வழிவந்த கொள்கைகளுக்கும் ஒரு முடிவைப் பிரகடனம் செய்வதற்கு, இன்று, நாம் இங்கு வந்திருக்கின்றோம்.

நாம், ஓர் இளமையான நாட்டினம். ஆனால், புனித நூலின்படி, சிறுபிள்ளைத்தனமான விஷயங்களை ஒருபக்கமாக வைத்துவிட வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது தாங்கிக்கொள்ளும் இயல்பை மீள உறுதிப்படுத்த வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. நமது வரலாற்றில் சிறந்தவற்றைத் தெரிவு செய்யும் நேரம் வந்துவிட்டது. வாழையடிவாழையாக வழிவரும் அம்மதிப்புமிக்க அன்பளிப்பையும், அந்த உன்னதக் கருத்தையும் முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது: எல்லோரும் சமம். எல்லோரும் சுதந்திரமானவர்கள். முழு அளவில் மகிழ்வை நாடிச் செல்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை எல்லோரும் பெறத் தகுதியுடையவர்கள், எனும் கடவுளின் உறுதிமொழியை உறுதிப்படுத்தும் காலம் வந்துவிட்டது.

நமது நாட்டினத்தின் மேன்மையை மீள உறுதிப்படுத்துகையில், மேன்மை, என்றுமே, வெறுமனே வழங்கப்படுவதில்லை என்பதை நாம் விளங்கிக்கொண்டுள்ளோம். அதை, நாம் சம்பாதிக்க வேண்டும். நமது பயணம், ஒரு போதும் குறுக்கு வழிகளைக் கொண்டதாகவோ, குறைந்த அளவில் ஏற்றுக்கொண்டு திருப்தியடைவதாகவோ இருக்கவில்லை. இவ்வழி, பலவீன உள்ளம் படைத்தவர்களுக்கல்ல, பணிக்கு மேலாக, ஓய்வை விரும்புவவர்களுக்கல்ல, அல்லது, செல்வம்

தரக்கூடிய இன்பங்களையும் புகழையும் மட்டும் நாடுபவர்களுக்கல்ல. எதிர்மாறாக, இவ்வழி, அபாயத்தை ஏற்போர், பணிகளைச் செய்வோர், விஷயங்களை நிறைவேற்றுவோருக்கானது - சிலர் போற்றப்படுகிறார்கள். ஆனால், பெரும்பாலாக, ஆண்களும் பெண்களும் தமது உழைப்பில் மூழ்கி, நன்கு அறியப்படாதவர்களாகிவிடுகின்றார்கள் - இவர்கள், நீண்ட, கரடுமுரடான பாதையில், வளத்தையும், சுதந்திரத்தையும் நோக்கி நம்மைக் கூட்டிக்கொண்டு சென்றிருக்கின்றார்கள்.

எங்களுக்காக, அவர்கள், தமது ஒருசில உலக உடைமைகளை மூட்டைகட்டி வைத்துவிட்டு, புதிய வாழ்வைத்தேடிச் சமுத்திரங்களினூடாகப் பிரயாணம் செய்துள்ளார்கள்.

எங்களுக்காக, அவர்கள், வியர்வை சிந்தி உழைத்தார்கள் மேற்கை உறுதிப்படுத்தினார்கள் சவுக்கடியை தாங்கிக்கொண்டார்கள் கடினமான தரையை உழுதார்கள்.

அவர்கள் எங்களுக்காக, கொன்கோட், கெட்டிஸ்பேர்க், நோர்மண்டி, கே ஸான் போன்ற இடங்களில், போரிட்டு இறந்தார்கள்.

நாம் மேலும் சிறந்த வாழ்க்கையை வாழவேண்டும் என்பதற்காக, காலத்திற்குக் காலம் நம் ஆண்களும் பெண்களும் போராடினார்கள் தியாகஞ் செய்தார்கள் கைகள் புண்ணாகும் வரை உழைத்தார்கள். நமது தனிப்பட்ட இலட்சியங்களின் தொகுதியைவிடப் பெரிதாகவும், பிறப்பு, அல்லது செல்வம் அல்லது உட்பூசல்கள் என்பன தொடர்பான வேறுபாடுகள் என்ற எல்லாவற்றையும்விட மேன்மைகொண்டதாக அமெரிக்காவைக் கண்டார்கள்.

இப்பயணத்தையே நாம் இன்று தொடர்கின்றோம். புவியில் மிக்க செல்வம் கொளிக்கும் நாடாகவும், மிக்க பலம்பொருந்திய நாடாகவும் நாம் திகழ்கின்றோம். இந்நெருக்கடி ஆரம்பித்த போது, நமது ஊழியர்கள், ஆக்க சக்தி குறைந்தோராக இருக்கவில்லை நமது கண்டுபிடிக்கும் ஆற்றல் குறையவில்லை. கடந்த வாரம் அல்லது கடந்த மாதம் அல்லது கடந்த வருடம் நமது உற்பத்திப் பொருட்களுக்கும், சேவைகளுக்கும் இருந்த தேவை, இன்று எவ்விதத்திலும் குறையவில்லை. நமது ஆற்றல், குன்றாமல் திகழ்கின்றது. தயக்கத்துடன் நின்றல், ஒருங்கிய நலன்களைப் பாதுகாத்தல், மகிழ்ச்சியைத் தராத முடிவுகளைத் தள்ளிப்போடுதல் என்ற காலம் நிச்சயமாக முடிந்துவிட்டது. இன்றுமுதல் நாம் எழுந்து நின்று, தூசைத் துடைத்து, அமெரிக்காவை மீண்டும் உருவாக்கும் பணியை ஆரம்பிப்போம்.

நாம் எங்கு நோக்கினாலும், செய்ய வேண்டிய பணிகள் நிறைந்து கிடக்கின்றன. பொருளாதாரத்தின் நிலை, துணிச்சலான, விரைவான செயற்பாட்டை வேண்டி நிற்கின்றது. நாம் செயற்படுவோம் - புதிய தொழில்களை உருவாக்குதல் மட்டுமன்றி, வளர்ச்சிக்கான ஒரு புதிய அத்திவாரத்தை இடுவோம். நமது வர்த்தகத்திற்குப் போசணையூட்டி, நம்மைப் பிணைக்கும் தெருக்களையும், பாலங்களையும், மின்சார நெய்யரிக்களையும், எண்மானக் கோடுகளையும் அமைப்போம். விஞ்ஞானத்தை அதற்குரிய இடத்திற்கு மீண்டும் கொண்டுவருவோம். உடனடப் பராமரிப்பின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், அதற்கான செலவைக் குறைப்பதற்கும் தொழினுட்பத்தின் விந்தையைப் பயன்படுத்துவோம். நமது மோட்டார் வண்டிகளுக்கு வேண்டிய

எரிபொருளை வழங்குவதற்கும், நமது தொழிற்சாலைகளை இயக்குவதற்கும் நாம், சூரிய ஒளி, காற்று, தரை என்பவற்றின் ஆற்றலைப் பயன்படுத்துவோம். புதிய சகாப்தத்தின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் விதத்தில் நமது பாடசாலைகள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள் என்பவற்றை மாற்றியமைப்போம். இவை யாவற்றையும் நாம் செய்ய முடியும். இவற்றை நாம் செய்வோம்.

தற்பொழுது, நமது இலட்சியங்களின் வீச்செல்லையைப் பற்றி வினா எழுப்பும் சிலர், தற்பொழுது காணப்படுகின்றார்கள். நமது முறைமை, மிக அதிக அளவில், பெருந்திட்டங்களுக்கு இடமளிக்க மாட்டாதென இவர்கள் கூறுகிறார்கள். இவர்களுடைய ஞாபகசக்தி குறுகியதாக இருக்கின்றது. நமது நாடு, ஏற்கெனவே எதையெல்லாம் சாதித்துள்ளது என்பதையும், பொது நோக்கத்துடன் சிந்தனை இணைக்கப்படும் போதும் தைரியத்துடன் தேவை இணைக்கப்படும் போதும் சுயேச்சையான ஆண்களும், பெண்களும் எதையெல்லாம் சாதிக்கலாம் என்பதை இவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள்.

நிலைமை மாறிவிட்டது என்பதை விளங்கிக்கொள்வதற்கு, குறைகாண்போர் தவறிவிட்டார்கள் - அதாவது, இவ்வளவு காலம் நம்மை விழுங்கிய, நாட்பட்ட அரசியல்வாதங்கள், தற்பொழுது பொருத்தமற்றவை. இன்று நாம் கேட்கும் கேள்வி, அரசாங்கம் மிகப்பெரியதா அல்லது மிகச் சிறியதா என்பதல்ல. அரசாங்கம் பணிபுரிகின்றதா என்பதே நம் வினா - அதாவது, உசிதமான சம்பளங்களில் தொழில்களைப் பெறுவதற்குக் குடும்பங்களுக்கு அரசாங்கம் உதவுகின்றதா, அவர்கள் தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவில் பராமரிப்பை அரசாங்கம் வழங்குகின்றதா, கௌரவமான இளைப்பாறலை அரசாங்கம் வழங்குகின்றதா என்பன. விடை, 'ஆம்' என்றிருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் மேலே நகர்வது நமது எண்ணமாகும். விடை, 'இல்லை' என்றமைந்தால், நிகழ்ச்சித்திட்டங்கள் முடிவுக்கு வரும். பொதுமக்களின் பணத்தை முகாமை செய்யும் நாம் பொறுப்புக்கூற வேண்டும் - அதாவது, விவேகத்துடன் செய்தல், தீய நடைமுறைகளை மாற்றியமைத்தல், நமது கருமங்களை நேர்மையாக நிறைவேற்றுதல் என்பது. இப்படிச் செய்தால் மட்டுமே, மக்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலான முக்கிய அம்சமான நம்பிக்கையைத் திரும்பவும் ஏற்படுத்தலாம்.

சந்தை, நன்மைக்கான ஒரு சக்தியா அல்லது தீமைக்கான ஒரு சக்தியா என்பது நமக்கு முன்னே உள்ள வினா. செல்வதைப் பிறப்பிப்பதற்கு அது கொண்டுள்ள வல்லமையும், சுதந்திரத்தை விரிவாக்குவதற்கு அது கொண்டுள்ள சக்தியும் ஒப்பிடப்பட முடியாதவை. ஆனால், கூர்மையான அவதானிப்பு இல்லாதபட்சத்தில், சந்தை, கட்டுப்பாட்டிற்குப்பால் போய்விடலாம் என்பதை இந்நெருக்கடி நமக்கு ஞாபகப்படுத்தியுள்ளது - அதாவது, வளம் படைத்தவர்களை மட்டும் ஆதரிக்கும் வரையில் நாடு, நீண்டகாலத்திற்கு வளம்பெற்றிருக்க முடியாது. நமது பொருளாதாரத்தின் வெற்றி எப்பொழுதும், வெறுமனே மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் அளவில் மட்டும் தங்கியிருக்கவில்லை. ஆனால், வளத்தை எட்டுவதிலும் தயாராக உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் சந்தர்ப்பங்களை வழங்குவதிலும் தங்கியுள்ளது - தருமத்திற்காக அல்ல. ஆனால், அதுவே, பொதுநலனுக்கான நிச்சயமான வழி என்பதற்காகவே.

நமது பொதுவான பாதுகாப்பைப் பொறுத்தமட்டில், நமது இடரற்ற நிலைக்கும் நமது இலட்சியங்களுக்கும் இடையில் தெரிவு செய்தல் தவறென்று நாம் கொள்கிறோம். நாம் கற்பனை பண்ணிக்கூடப் பார்க்க முடியாத துன்பங்களை நமது தாபகத் தந்தையர்கள் எதிர்நோக்கினார்கள். சட்டத்தின் ஆட்சியையும், மனிதனின் உரிமைகளையும் உறுதிப்படுத்துவதற்காக அவர்கள் ஒரு பட்டயத்தை வரைந்தார்கள். இது, பல தலைமுறைகளின் இரத்தத்தினால் விரிவாக்கப்பட்ட பட்டயமாகும். இவ்விலட்சியங்கள், இன்றும் கூட உலகிற்கு ஒளியைப் பரப்புகின்றன. நாம் இதை, சூழலுக்கேற்பக் கைவிடமாட்டோம். பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் ஏனைய சகல மக்களுக்கும் அரசாங்கங்களுக்கும், மிகப்பெரிய தலைநகர்கள் முதல், என்னுடைய தந்தை பிறந்த மிகச் சிறிய கிராமம் வரை, இவ்வொளி பரவியுள்ளது. சமாதானம், கௌரவம் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய எதிர்காலத்தை நாடிநிற்கும் ஒவ்வொரு நாட்டினதும், ஒவ்வொரு ஆணினதும், ஒவ்வொரு பெண்ணினதும், ஒவ்வொரு பிள்ளையினதும் நண்பன் அமெரிக்கா என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். மீண்டும் தலைமைதாங்கி, வழிநடத்திச் செல்வதற்கு நாம் தயாராக இருக்கின்றோம்.

முன்னைய தலைமுறையினர், வல்லாண்மைக் கொள்கையையும், பொதுவுடைமை வாதத்தையும் வெறுமனே ஏவுகணைகளுடனும், தாங்கிகளுடனும் மட்டும் முறியடிக்காது, திடமான ஒப்பந்தங்களுடனும், நின்று நிலைக்கும் நம்பிக்கைகளுடனும் முறியடித்தனர். நமது பலத்தினால் மட்டும் நம்மைப் பாதுகாக்க முடியாது என்பதையும் நாம் நினைத்தவாறு செய்வதற்கு நமக்கு உரித்தில்லை என்பதையும் அவர்கள் விளங்கிக்கொண்டார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்திக்கொள்ளுங்கள். அதற்குப்பதிலாக, நமது பலம், அதை அறிவுடைமையோடு பயன்படுத்துவதன் மூலமே வளர்ச்சியடையும் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். நமது நோக்கத்திலுள்ள நியாயத்தன்மையிலிருந்தும், நமது முன்னுதாரணத்தின் சக்தியிலிருந்தும், பணிவு, கட்டுப்பாடு என்ற செம்மையான பண்புகளிலிருந்தும் நமது பாதுகாப்பு ஊற்றெடுக்கின்றது.

நாம் இந்த மரபுரிமையைப் பேணுபவர்களாவோம். இத்தத்துவங்களினால் வழிகாட்டப்பட்டு, நாம், மேலும் அதிக முயற்சி தேவைப்படுகின்ற புதிய அச்சுறுத்தல்களை மீண்டும் சந்திக்க முடியும். இதற்கு, நாடுகளுக்கிடையே அதிக அளவில் அமைந்த ஒத்துழைப்பும், புரிந்துணர்வும் அவசியப்படும். ஈராக்கை, பொறுப்புடன் அம்மக்களிடம் வழங்கும் கருமத்தை நாம் ஆரம்பிப்போம். கஷ்டப்பட்டுப் பெறப்பட்ட சமாதானத்தை அ.:ப்கானிஸ்தானில் முன்னெடுப்போம். பழைய நண்பர்களுடனும், முன்னைய எதிரிகளுடனும், அணு அச்சுறுத்தல்களைக் குறைப்பதற்காகச் சளைக்காமல் உழைப்போம். வெப்பமடைந்துவரும் நம் கோளின் பிரச்சினையைக் குறைக் முயல்வோம். நமது வாழ்க்கைப் பாணி தொடர்பாக நாம் மன்னிப்புக்கோரவோ, அதைப் பாதுகாப்பதற்குத் தயங்கவோ மாட்டோம். நமது சக்தி மேலும் பலம் பெற்றுள்ளதென்பதையும், அதைத் தகர்க்க முடியாதென்பதையும் எம்மை மீறி அவர்கள் நிலைக்க முடியாதென்பதையும், அவர்களை நாம் தோற்கடிப்போம் என்பதையும், திகிலைத் தூண்டுவதன் மூலமும், ஒரு பாவமும் அறியாதவர்களைக் கொலை செய்வதன் மூலமும், தமது குறிக்கோள்களை அடைய முயல்வோருக்குக் கூறுகின்றோம்.

நமது ஒட்டுவேலை மரபுரிமை ஒரு பலமேயன்றி, பலவீனமல்ல என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். கிறிஸ்தவர்கள், முஸ்லிம்கள், யூதர்கள், இந்துக்கள், கடவுள் நம்பிக்கை அற்றோர் என்போரை உள்ளடக்கியது நமது நாடு. புவியின் ஒவ்வொரு எல்லையிலிருந்தும் வந்த நாம், ஒவ்வொரு மொழியினாலும், கலாச்சாரத்தினாலும் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். உள்நாட்டுப் போர், ஒதுக்கி வைத்தல் என்பவற்றின் கசப்பைச் சுவைத்துள்ளதால், நாம் அந்த இருண்ட அத்தியாயத்திலிருந்து மேலும் பலம் பெற்றவர்களாகவும், மேலும் ஒற்றுமைப்பட்டவர்களாகவும் மேலெழுந்துள்ளோம். எனவே, இப்பழைய வெறுப்புக்கள் ஏதோவொரு நாள் மறைந்துவிடும் என்றும், குல பேதங்கள் கரைந்துவிடுமென்றும், உலகம் சிறுகச் சிறுக, நமக்குப் பொதுவான மனிதத்துவம் வெளிப்படுமென்றும், சமாதானம் என்னும் புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்குவதில் அமெரிக்கா தனது பங்கைச் செலுத்துமென்றும் நாம் நம்புகிறோம்.

பரஸ்பர நலன், பரஸ்பர மரியதை என்ற அடிப்படையில், முஸ்லிம் உலகிற்குப் புதியதொரு முன்னேற்றப் பாதையை வகுப்பதற்கு நாம் முயற்சி செய்வோம். மோதலை விதைக்க விரும்பும் அல்லது தமது சமூகங்களின் கஷ்டங்களுக்கு மேற்குலகே காரணமென்று காட்ட விரும்பும் உலகம் முழுவதிலுமுள்ள ஏனைய தலைவர்களுக்கு: உங்களால் எவற்றைக் கட்டியெழுப்ப முடிகின்றதோ, அவற்றைக் கொண்டே உங்கள் மக்கள் உங்களை எடைபோடுவார்கள் நீங்கள் அழிப்பவற்றைக் கொண்டல்ல என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். ஊழலின் மூலமும் வஞ்சத்தின் மூலமும் மாற்றுக்கருத்துக்களை ஒடுக்குவதன் மூலமும் அதிகாரத்தை இறுகப்பற்றியவாறு இருப்போருக்கு: நீங்கள், வரலாற்றின் பிழையான பக்கத்தில் இருக்கிறீர்கள் என்பதையும், உங்களுடைய பிடியை தளர்த்த நீங்கள் தயாராக இருந்தால், நாங்கள், உங்களுக்கு எங்கள் உதவிக்கரங்களை நீட்டுவோம் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

உங்களுடைய பண்ணைகள் செழித்தோங்குவதற்கும், தூய நீர் பாய்வதற்கும், பசியால் வாடும் உடல்களுக்குப் போசணை வழங்குவதற்கும், பசியால் வாடும் உள்ளங்களுக்கு உணவூட்டுவதற்கும் நாம் உறுதிபூண்டுள்ளோம் என்பதை, வறிய நாடுகளின் மக்களுக்கு நாம் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

நமது எல்லைகளுக்கு வெளியில், துன்பத்தில் மூழ்கியுள்ளோர் தொடர்பாகப் பராமுகமாக இனியும் இருக்க முடியாது என்பதையும், அதனால் ஏற்படும் தாக்கத்தில் கவனம் செலுத்தாது, நாம் உலகின் வளங்களை நுகர முடியாது என்பதையும், சார்பளவில் நிறைவை அனுபவிக்கும் நம்மைப்போன்ற நாடுகளுக்குக் கூற விரும்புகின்றோம். உலகம் மாறிவிட்டது. அதனுடன் நாமும் மாறவேண்டும்.

இவ்வேளையில், தூரப் பாலவனங்களையும், தொலைவிலுள்ள மலைகளையும், சுற்றிக் காவல் பரியும் தைரியசாலிகளான நமது அமெரிக்கர்களை, நாம், பணிவான நன்றியுடன் நினைக்கின்றோம். ஆர்லிங்டனில் புதையுண்டுள்ள இறந்த வீரர்கள், காலங்காலமாகத் தணிந்த குரலில் நமக்குக் கூறுவதுபோல, நமக்குச் சொல்வதற்கு இவர்களிடமும் ஏதோ இருக்கின்றது. இவர்கள், நமது சுதந்திரத்தின் பாதுகாவலர்களாக இருப்பதனால் மட்டுமன்றி, இவர்கள் சேவை என்ற மனப்பான்மையைக் கொண்டிருப்பதனாலும், தம்மிலும் மேலான ஏதோ ஒன்று பற்றிய

அர்த்தத்தை கண்டுகொள்ள இவர்கள் தயாராக இருப்பதனாலும், நாம் இவர்களைக் கௌரவிக்கின்றோம். இக்கணத்தில், ஒரு தலைமுறையை வரையறுக்கும் இக்கணத்தில், இந்த மனப்பாங்கே, நம் எல்லோரது மனத்திலும் பதிய வேண்டும்.

அரசாங்கம் தன்னால் இயன்ற எல்லாவற்றையும் செய்யலாம், செய்யவும் வேண்டுமெனினும் இறுதியில், அமெரிக்க மக்களின் விசுவாசத்திலும், உறுதியிலுமே நம்நாடு தங்கியுள்ளது. விருந்தினர் கூட்டம் கலையும் போது, முன்பின் தெரியாத ஒருவரை வரவேற்கும் அன்பு, ஒரு நண்பன் தனது வேலையை இழப்பதைவிட, தமது மணித்தியாலங்களைக் குறைத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கும் தொழிலாளிகளின் தன்னலமற்ற இயல்பு என்பனவே இருள் சூழ்ந்த நேரத்தில் நமக்குக் கைகொடுக்கின்றது. புகை நிரம்பிய மாடிப்படிகளில் ஏறிச் செல்லும் தீ அணைப்பாளரின் தைரியம், ஒரு பிள்ளையை வளர்ப்பதற்கு ஒரு தாயார் தயாராயிருத்தல் போன்றனவே இறுதியில் நமது விதியை நிர்ணயிக்கின்றன.

நாம் எதிர்நோக்கும் அறைகூவல்கள் புதியனவாக இருக்கலாம். நாம் எச்சாதனங்களைக் கொண்டு அந்த அறைகூவல்களைச் சந்திக்கின்றோமோ அச்சாதனங்கள் புதியனவாக இருக்கலாம். ஆனால், நமது வெற்றி, எவ்விழுமியங்களில் தங்கியிருக்கின்றனவோ, அவ்விழுமியங்கள், நேர்மையும், கடின உழைப்பும், தைரியமும், நியாயமும், சகிப்புத்தன்மையும், அறிந்துகொள்வதற்கு ஆர்வமும் விசுவாசமும் நாட்டுப்பற்றும் என்பனவாகும். இவை யாவும் பழையன. இவை உண்மையானவை. இவையே நமது வரலாறு முழுவதிலும் முன்னேற்றத்தின் அமைதியான சக்திகளாக இருந்து வந்துள்ளன. எனவே, இவ்வுண்மைகளை திரும்பவும் பெற்று நடப்பதே நமது தேவையாகும். இப்பொழுது நம்மிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுவது, பொறுப்பை உள்ளடக்கிய புதியதொரு யுகமாகும். நமக்கென நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும், நாட்டிற்கென நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும், உலகத்துக்காக நாம் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும் உண்டென்பதை ஒவ்வோர் அமெரிக்கனும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இக்கடமைகளை நாம் விருப்பமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், மகிழ்வுடன் ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். இக்கடினமான பணியை நிறைவேற்றுவதைவிட நமக்குத் திருப்திதரக்கூடிய விஷயம் வேறில்லை என்றும் நமது பண்பை வரையறுக்கும் விஷயம் வேறில்லை என்றும் நாம் திடமாக நம்புகின்றோம்.

இதுவே, குடியரிமையின் விலையும் நம்பிக்கை தரும் செய்தியுமாகும்.

இதுவே, நமது நம்பிக்கையின் மூலாதாரமாகும் - அதாவது, நிச்சயமற்ற ஒரு விதியை வடிவமைப்பதற்கு இறைவன் அழைப்பு விடுக்கின்றார் என்பது பற்றிய அறிவு.

இதுவே, நமது சுதந்திரத்தினதும், மதக்கொள்கையினதும் பொருளாகும். ஒவ்வோர் இனத்தையும், ஒவ்வோரு மதத்தையும் சேர்ந்த ஆண், பெண், பிள்ளை என்ற யாவரும் கொண்டாட்டத்தில் சேர்ந்துகொள்ள ஏன் முடிகின்றது என்பதினதும், அறுபது வருடங்களுக்கும் குறைந்த கால எல்லையில், உள்நாடு உண்டிச்சாலை ஒன்றின் சேவையை, பெறமுடியாது போன ஒரு தந்தையின் மகன் என்ற வகையில், இன்று நான் உங்கள் முன்னால் நின்று, மிகப் புனிதமான சத்தியப்பிரமாணத்தை எடுக்க முடிகின்றதென்பதினதும் இதன் அர்த்தமாகும்.

நாம் யார் என்பதையும், நாம் பயணம் செய்து எவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கின்றோம் என்பதையும் நினைத்துப் பார்க்கக்கூடிய தினமாக இத்தினத்தைக் கொள்வோம். மிகக் குளிரான மாதத்தில், அமெரிக்கா பிறந்த ஆண்டில், தேசாபிமானிகளைக் கொண்ட ஒரு சிறு குழு, பனி நதி ஒன்றின் கரையில் அணைந்து கொண்டிருக்கும் நெருப்பின் அருகில் நெருக்கமாக அமர்ந்திருந்தது. தலை நகரம் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. பகைவன் முன்னேறிக்கொண்டிருந்தான். பனிக்கட்டிகளில் இரத்தக்கறை படிந்திருந்தது. நமது புரட்சியின் விளைவு மிகச்சந்தேகமான நிலையிலிருந்த அக்கணத்தில், நாட்டின் தந்தை, இக்கூற்றை மக்களுக்கு வாசித்துக்காட்டும்படி உத்தரவிட்டார்: “மிகத் தீவிரமான குளிர் காலத்தில், நம்பிக்கையையும், நற்பண்பையும் தவிர வேறு எதுவும் தப்பிப் பிழைத்திருக்க முடியாத தருணத்தில், பொதுவான, ஒரு ஆபத்தினால் எச்சரிக்கப்பட்டு, நகரமும், நாடும் (அதை) சந்திக்க முன்வந்தன என்பது எதிர்கால உலகிற்குக் கூறப்பட வேண்டும்”

கஷ்டம் மிக்க இக்குளிர் காலத்தில், பொது அபாயங்களை அமெரிக்கா எதிர்நோக்கும் இவ்வேளையில், காலத்தால் அழியாத இவ்வார்த்தைகளை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்வோம். நம்பிக்கையுடனும், நற்பண்புகளுடனும் மீண்டும் ஒரு முறை, குளிரான நீரோட்டங்களை எதிர்த்து, வரக்கூடிய எந்தவொரு புயலையும் தாங்கிக்கொள்வோம். நாம் சோதனைக்குட்பட்ட போது, இப்பயணத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு நாம் மறுத்தோம் என்பதையும் நாம் புறமுதுகுகாட்டித் திரும்பிச் செல்லவில்லை என்பதையும் தயங்கித் தள்ளாடவில்லை என்பதையும் நமது பிள்ளைகளின் பிள்ளைகள் கூறட்டும். தொடுவானத்தில் நமது பார்வையைப் பதித்து, இறைவனின் கருணையுடன், நாம், சுதந்திரம் என்ற அப்பெரும் அன்பளிப்பை முன்னெடுத்துச் சென்று, எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு வழங்குவோம்.